

"Ik ga mijn afkomst nooit verloochenen.
Ik ben er fier op, Muddy's zoon te zijn!"

INTERVIEW

MUD MORGANFIELD

(Ge)Varenwinkelfestival 2011
(foto: Franky Bruneel)

door Franky Bruneel

Met 'Son Of The Seventh Son' heeft Mud Morganfield vorig jaar een dijk van een Chicagobluesplaat neergezet. Op het (Ge)Varenwinkelfestival had hij ons in 2011 al overtuigd. Zijn allergrootste verdienste is de natuurlijke flair waarmee hij praat, beweegt en zingt als zijn vader: McKinley 'Muddy Waters' Morganfield. Iedereen die Muddy ooit heeft gezien, beaamt het. Met gesloten ogen zie je Muddy op dat podium. Eindelijk is het voor de nieuwe generatie bluesfans mogelijk om de sfeer, de geest en de kracht te ervaren, die van een Muddy Waters-concert uitging. "Muddy's genen zijn niet bij hem alleen gebleven", grapt Mud. "Ze hebben een heel lang parcours afgelegd." Dat parcours brengt Mud half

maart terug naar onze kontreien, met de Britse band van West Weston en optredens in o.a. Heerlen en Zingem. In oktober komt hij opnieuw (o.a. naar Brugge, Luxemburg en Dongen), maar dan begeleid door een keurkorps aan Chicagobluesmuzikanten. Enkele ervan spelen ook mee op 'Son Of The Seventh Son': Bob Corritore (harmonica) en Rick Kreher (gitaar). Kreher was trouwens ruim dertig jaar geleden de laatste ritmegitarist in de fantastische band van Muddy Waters. De cirkel is rond.

Uiteraard is dit het geschikte moment om Mud aan jullie voor te stellen. We belden en mailden met hem, maar ook met Bob en Rick. Wat volgt, is het verhaal van hoe truckchauffeur Larry Williams uit Chicago's West Side Mud Morganfield werd...